

AIXECA'T

Bulletí informatiu de la Delegació de Pastoral Social de l'Arquidiòcesi de Barcelona
maig a juliol de 2014/ Número 208

Editorial

Déu Vós guard

Escric aquest editorial a mitjans del mes de setembre. En aquests moments, el nostre País viu enmig de moltes incerteses. Tot són conjectures sobre el que passarà políticament en els propers mesos. No cal dir que és un tema de conversa recurrent en trobades, reunions. Ja no és pot dir, com es deia feia alguns anys que la política no interessa. Avui dia gairebé hi ha un embafagament polític.

No serè jo qui ho critiqui, ans tot el contrari. Ho veig com un signe positiu. El que em sap greu, és que al costat d'aquest seguiment dels fets polítics, no hi hagi també una preocupació pels temes socials. Se'ns diu des de instàncies governamentals, que el més greu de la crisi, ja ha passat. Que comença haver una recuperació. No ho nego. No hi entenc de macro economia. El que sí que em sembla que puc afirmar, sense por a equivocar-me, és que no ha disminuït el nombre de persones que s'ho passen malament. I també que amb

aquest crisi han augmentat i molt, les desigualtats.

Segur que entre els que teniu la bona voluntat de llegir l'Aixeca't hi ha diferència d'opinions de com ha de ser el futur polític de Catalunya, però en el que coincidim és sobre la Catalunya social que desitgem. Una Catalunya justa, solidaria, amb una molt més gran cohesió social, a on els pobres, els marginats, els malalts, no són oblidats, sinó que tenen un lloc molt preferent en els pressupostos i realitzacions de totes les institucions públiques, i també en el compromís de tots els ciutadans.

Em comentava una bona amiga, i col·laboradora de la Delegació, que abans de rebre una distinció que li va ser concedida pel seu compromís social, va poder dir a l'alcalde de la Ciutat, "no se'n obli dels pobres", i que aquest, li va contestar, segons sembla molt sincerament, no me n'oblido. Aquest no oblidar-se dels pobres, no hauria de ser una petició, tot apel·lant als bons sentiments dels nostre governants, sinó que és una exigència. Tot parafrasejant la cèlebre expressió atribuïda a Torres i Bages, Catalunya serà cristiana, o no serà, podem dir que Catalunya serà solidaria i justa, o no serà.

Durant tot el curs passat el secretariat pels marginats, va dedicar les seves sessions a reflexionar sobre el missatge social del Papa Francesc, especialment el seu escrit programàtic Evangelii Gaudium. En el n 270 de l'exhortació Apostòlica, el Papa ens diu: "De vegades sentim la temptació de ser cristians mantenint una prudent distància de les nafres del Senyor. Però Jesús vol que toquem la misèria humana, que toquem la carn sofrent dels altres. Espera que renunciem a buscar aquestes cobertures personals o comunitàries que ens permeten mantenir-nos a distància del nus de la tempestat humana, perquè acceptem de debò entrar en contacte amb l'existència concreta dels altres i coneguem la força de la tendresa. Quan ho fem, la vida sempre se'ns complica meravellosament i vivim la intensa experiència de ser poble, l'experiència de pertànyer a un poble".

Serem Poble de Déu, però també ajudarem a construir el poble català, quan toquem la misèria humana, que toquem la carn sofrent dels altres.

A tots us desitjo un bon treball durant aquest curs.

JMJC

1

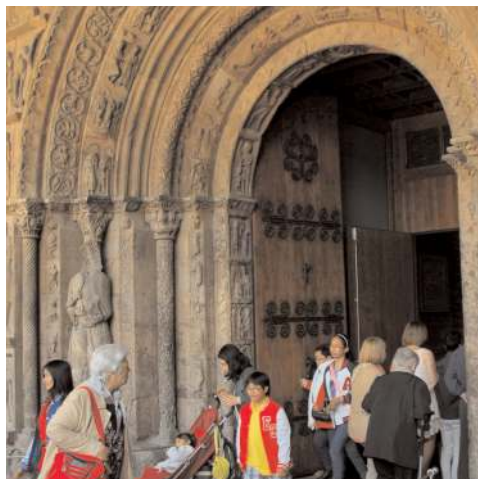

Secretariat pels marginats

Caminem junts en la diversitat

Sortida de convivència del col·lectiu Caminem Junts en la diversitat

1 de juny de 2014 , Ripoll i Sant Joan de les Abadesses

El Diumenge dia 1 de juny, el col·lectiu Caminem junts en la diversitat, -col·lectiu format per diverses comunitats de migrants i de parròquies amb una presència multicultural en les seves comunitats - junt amb Càritas Diocesana i la Delegació de Pastoral social de l'Arquebisbat, va realitzar la ja tradicional sortida de convivència. Enguany és la cinquena edició

Aquest any el destí fou Ripoll i Sant Joan de les Abadesses. Els llocs a visitar s'escullen amb l'objectiu de visitar llocs emblemàtics del País. Hi participaren dos-centens cinquanta persones, pertanyents a comunitats formades per xinesos, filipins, llatino americans i de parròquies de l'Arxiprestat de Provençals, del Poble Sec, Trinitat Roquetes, la Torrassa- Collblanc, membres del Verdallar i de Migra studium, i altres.

Els cinc autocars sortiren a dos quarts de nou del matí de la Plaça Universitat de Barcelona, i s'arribà cap a les deu a Ripoll. Després d'un temps lliure, es participà en l'Eucaristia dominical de la Parròquia de Santa Maria de Ripoll. L'Eucaristia fou presidida per Mn. Josep m Jubany i concelebrada per alguns preveres participants en la sortida . En la homilia, Mn. Jubany, glossà la importància de la festa de l'Ascensió del Senyor. Comentà la importància de les paraules de Jesús en l'Evangeli del dia, a on enviava als Deixebles, i amb ells a tota l'Església, a predicar l'evangeli a tots els pobles de la terra. Destacà, que amb aquest manament, el Senyor no fa distincions de persones, i que tots, independentment del nostre lloc de naixement, cultura o idioma, formem part d'una mateixa família. Els creients hem de rebutjar tota actitud xenòfoba, i ens hem de distingir per l'acolliment i l'hospitalitat envers les persones que han vingut a casa nostra, tot cercant una vida digna. Recordà la importància de Ripoll, en la formació del Catalunya, i com una de les característiques històriques de Catalunya en la seva història és que ha estat un lloc de "marca", a on han confluït persones de diferents indrets.

Els cants de la Missa s'interpretaren en diversos idiomes, així el Pare nostre fou cantat en xinès, el Sanctus i cants de la comunió en tagaló, i també en català i castellà.

És obligat agrair al rector i a la comunitat de Santa Maria de Ripoll, la seva disponibilitat, acollida i facilitats donades.

Acabada la missa algunes persones visitaren el Museu del Monestir.

Al migdia en una explanada de Ripoll es compartí el dinar, i després s'organitzaren jocs pels infants , així com algunes danses i altres activitats lúdiques.

Per la tarda s'anà a Sant Joan de les Abadesses, i es visità el seu monestir. Fou per molts, que era la primera vegada que el visitaven, la possibilitat de conèixer la bellesa d'aquest monument, impressionà la les figures del Davallament.

Cap a les sis de la tarda es retornà a Barcelona. Aquesta convivència, s'emmarca dins els actes que el Col·lectiu organitza durant el curs. Caminem Junts en la diversitat es troba periòdicament, una vegada cada dos mesos, i reflexiona, i proposa indicacions de com ha de ser la pastoral ordinària de les parròquies i comunitats en una societat cada vegada més multicultural. També organitza conferències, sessions formatives, i adquireix especial relleu la Jornada mundial dels emigrants en el mes de gener. Recordem que el lema d'enguany és Caminem junts en la diversitat Font de riquesa

Caminem junts en la diversitat

Jornada festiva. Visionat de la pel·lícula "El visitante" (The Visitor)

12 de juliol de 2014 , Sant Pau del Camp

El passat 12 de juliol una vintena de persones, es van trobar a la sala Abat Safon de Sant Pau del Camp per veure la pel·lícula "El visitante" (The Visitor). Aquesta pel·lícula del director Thomas McCarthy de l'any 2007 es tracta el tema de la immigració on Walter Vale (Richard Jenkins), un professor universitari de Connecticut que viatja a Nova York, es veu embolicat en la vida d'una jove parella immigrant a la qual troba vivint al seu apartament de Manhattan, un pis que amb prou feines visita. Tarek (Haaz Sleiman), un músic siríà, i Zainab (Danai Jekesai Gurira), la seva xicota senegalesa, viuen allà perquè algú els ha llogat l'apartament, fent-se passar per l'amo.

Després es va fer un debat on van aperèixer comentar:

- En aquesta pel·lícula impacta perquè reflexa l'experiència de molts immigrants van sortir dels seus països amb la única esperança de donar una vida més digna a les seves famílies, però que mai saben que passarà i les incomprendsions amb les que es troben els immigrants

- Els immigrants viuen una sèrie de dificultats, de papers, de treball, de cultura, etc. però que, a més, hi ha un rebuig cap a ells per part dels nadius, perquè no totes les persones són solidàries com es presenta a la pel·lícula i que les lleis en els països cada vegada són més injustes, en comptes de facilitar, posen més dificultats als sense papers. També es constata que costa molt que els nadius es facin càrrec del que passen els immigrants.

- Un altre punt que algú va esmentar és el fet que les autoritats no donen moltes explicacions i passa als EUA i també passa en altres països on hi ha afluència massiva d'immigrants, i cada dia són detinguts i passen les pitjors situacions dins d'aquells centres.

- Es va esmentar que només pel fet que els immigrants parlem diferent, se senten el rebuig de les persones, i que pregunten: "d'on ets?" Es va respondre, que això no era així, que si es pregunta és per saber i potser hi hagi un enteniment, un diàleg.

- Es valora l'obertura de ment del protagonista disposat a posar dins del seu cor i vida a els protagonistes immigrants de la pel·lícula per voler sempre el seu bé i el seu record.

3. Gelat

Després tots els assistents vam anar a prendre orxates i gelats on ens asseiem a prendre el que ens venia de gust, conversant i comentant entre tots els presents.

A les 21:30 h, s'acomiadaren, desitjant-se bones vacances, i esperant la propera convocatòria.

Una política d'immigració injusta, insolidària i que viola els Drets Humans.

Es calcula que en els últims vint anys, més de vint-mil persones han mort a la mediterrània en el seu intent d'emigrar a Europa (dues-mil en els últims tres anys) i més de cent mil persones han hagut de ser rescatades al mar.

A més, diferents organismes internacionals i ONG denuncien la contínua vulneració de drets humans dels immigrants i de les normes nacionals i internacionals: els maltractaments i agressions rebuts en els països de trànsit, la pràctica negació del dret d'asil, la "devolució" a països que no garanteixen els mínim respecte als drets humans, l'utilització en fronteres de tanques amb elements tallants (per exemple a Ceuta i Melilla) i de material antidisturbis (amb episodis de lesions i morts), la negligència en el rescat d'immigrants en perill a alta mar... A això cal sumar l'enorme precarietat social i vulnerabilitat a la que resten condemnats els immigrants que aconseguen entrar irregularment i residir a Europa, amb escasses possibilitats de regularització.

Cal afirmar que, més enllà de les greus circumstàncies polítiques i econòmiques i conflictes armats que expulsen a milers de persones dels seus països (de les quals Europa no és del tot innocent), aquest fenomen d'immigració irregular és conseqüència directa de l'existència d'una política migratòria a Europa (incloent de forma destacada a Espanya) que fa pràcticament impossible l'entrada legal, malgrat totes les declaracions de bones intencions. La concessió de visats a ciutadans de la majoria de països emissors d'emigrants és pràcticament nul·la.

És hora que Europa prengui consciència que aquesta política és profundament injusta i contrària als drets humans, dels quals ella hauria de ser referent mundial. Cal urgentment revisar a fons una política d'immigració que fins ara ha prioritzat exclusivament el tancament de fronteres i el control de fluxos, per sobre dels drets humans i les necessitats dels immigrants i dels seus països. Cal obrir vies efectives i realistes a la immigració laboral, com part d'una política solidària de cooperació al desenvolupament i de reparació històrica dels mals causats per Europa. I cal fer veritablement efectiu el dret d'asil a les persones que es troben en greu perill en els seus països. Mantenir les polítiques actuals és una opció profundament immoral i insolidària, amb conseqüències letals de les quals tard o d'hora Europa haurà de retre comptes davant la història.

En últim terme, aquesta situació és un exemple, entre molts, de la necessitat d'una governabilitat mundial que, com reclama la doctrina social de l'Església, estableixi autoritats polítiques internacionals, superiors als Estats i als seus interessos, que facin front als reptes de la humanitat que els països no poden gestionar unilateralment. En aquest sentit, cal reclamar una autoritat pública democràtica mundial que governi el fenomen migratori en favor del bé comú universal i faci complir els drets humans.

Eduard Ibàñez
Director de Justícia de Barcelona

Pastoral Gitana

EL PAPA: "El pueblo gitano está llamado a contribuir al bien común".

El Santo Padre recibió recientemente a los participantes del Encuentro Mundial de los promotores episcopales y de los directores nacionales de la Pastoral de los Gitanos. El tema del encuentro, que se celebró los días 5 y 6 de junio en el Vaticano, fue "la Iglesia y los Gitanos: anunciar el Evangelio en las periferias".

En su discurso, Francisco observó que el tema del encuentro está sobre todo la memoria de una relación, la de la comunidad eclesial y el pueblo gitano, la historia de un camino para conocerse, para encontrarse.

Asimismo, el Papa ha afirmado que "a menudo los gitanos se encuentran en los márgenes de la sociedad, y a veces son vistos con hostilidad y sospecha; son escasamente implicados en las dinámicas políticas, económicas y sociales del territorio". Y ha añadido que "yo recuerdo muchas veces, aquí en Roma, cuando subían al autobús algunos gitanos, el conductor decía: "Mirad las carteras!" Esto es desprecio!"

El Santo Padre ha indicado que "sabemos que es una realidad compleja, pero también es cierto que el pueblo gitano está llamado a contribuir al bien común, y esto es posible con itinerarios adecuados de corresponsabilidad, en la observancia de los deberes y en la promoción de los derechos de cada uno".

Para concluir, el Obispo de Roma les ha animado a continuar "con generosidad vuestra obra importante, a no desanimaros, sino a continuar comprometidos en favor de quien mayormente pasa condiciones de necesidad y marginación, en las periferias humanas". Y así, "los gitanos puedan encontrar en vosotros hermanos y hermanas que les aman con el mismo amor con el que Cristo amó a los más marginados".

Delegación Pastoral Gitana de Barcelona

Pastoral pels marginats

Resum del treball del curs 2013-2014, del secretariat pels marginats

El Secretariat pel marginats es va reunir tres vegades durant el curs, el 23 de novembre, el 22 de febrer i el 14 de juny. El tema de reflexió fou a partir de l'Exhortació Apostòlica : Evangelium Gaudium, del Papa Francesc.

En la primera trobada, el ponent fou el Bisbe auxiliar de Barcelona, Mons Sebastià Taltavull.

Transcrivim . un resum de la seva exposició.:

Mons Sebastià començà dient que per copsar el tarannà del Papa, cal tenir present que prové del quart món sobretot perquè ha treballat a les ciutats d'Amèrica llatina.

El Papa porta un missatge de misericòrdia que vol dir estimar en un cor desfet. Amor de donació.

Des de Roma hi hagut un canvi d'aires. El Papa es mostra més proper, amb un to de normalitat i naturalitat. això marca el seu tarannà.

Han estat vuit mesos de paraules i gestos, i gestos sense paraules. No han sorgit grans crítiques i això és una bona notícia, això és l'Evangelí.

En poc temps hem passat d'estar als primers llocs de la llista de desconfiança (darrera de polítics corruptes.), a la meitat de la llista. Ara es troba gent que et felicita pel nou Papa.

Ell promou que els pastors facin olor d'ovella i les ovelles facin olor de pastor. Cal que l'ovella s'identifiqui amb el Pastor (d'aquell que transmet l'Evangelí). L'Evangelí ha d'estar al mig del carrer i de cara a la humanitat. Som transmissors de la Paraula de Déu.

El Papa Francesc ve d'un 3r nom i un 4rt món. Dóna un missatge on demana coherència als agents pastorals. Cal austeritat, senzillesa i donar el que som. Es dirigeix a tots i queda emmarcat a situacions concretes. Es posà el nom de Francesc perquè recorda als pobres. És el món a qui l'Evangelí es dirigeix Ell descol·loca. Ens fa pregar. La gent entén el missatge. Es presenta i fa, no diu el que s'ha de fer. És la senzillesa que s'encomana. Predica amb un to senzill: caminar, edificar i professar.

Un altre gest va ser rentar peus a una noia musulmana a una presó. L'Evangelí ens ho diu però hi ha gent puritana que no ho veu.(per la mala imatge, per una imatge puritana).

En el viatge a Lampedusa: parlà desl sofriments dels immigrants, i després parlà als polítics "Immigrants morts al mar, en aquelles barques que en lloc de ser un camí d'esperança han estat un camí de mort."

En el vitage a Cagliari es va trobar amb el món obrer, els aturats i els joves. També va fer una trobada amb paraules per als pobres i presos. Ens recordà que Jesús tria el camí de d'humilitat i servei i Ell mateix és el camí. La solidaritat és molesta perquè t'obliga a mirar a l'altre i a actuar. Això ve d'Ell (de Jesús) Hem de fer les obres de misericòrdia amb misericòrdia. No instrumentalitzar els pobres, no fomentar l'orgull i no servir-se dels pobres. De vegades donem aquesta impressió. Hem de sembrar esperança amb obres de solidaritat.

Pastoral pels marginats

En viatge a Assís dirigint-se a infants discapacitats els recordà que en ells hi és Jesús. En ells hi ha les nafres de Jesús. Aquestes nafres cal que siguin escoltades pels Cristians que busquen a Jesús. Jesús ressuscitat conserva les nafres nosaltres hem de mirar de esborrar les llagues o curar-les i des del cel ens espera. La Cultura del descart que presideix la nostra societat cal confrontar-la i substituir-la per la cultura de l'acollida. Les parròquies han de ser acollidores. Aquest to és important inclús en el tracte humà. La nostra Cultura amb el descartaria i no valora l'acollida. El voluntariat és un tresor i Jesús es fa present en aquestes persones.

Francesc ha mostrat moltes mostres d'efecte en contacte amb la gent. Per això ho fa i ensenya a fer-ho. No es tracta d'una "Papoletria" si no que a través d'ell descobrim a Jesús. Ens ho ensenya abraçant a un malalt posant l'accent en el malalt.

Francesc no parlà de Nova Evangelització però la fa. Segueix l'Evangeli. Hem d'anar seguint aquest tarannà, també amb la pau. Preguem i dejunen voluntàriament i això té força. Els canvis es veuen de les actituds.

La reacció dels no creients és molt bona. El món està emocionat i esperançat. Es memòria de Déu i esperança en els ateus. Cal passar de la repressió a d'inclusió. L'Església ha de ser Mare i la Mare abraça i no dona lliçons. Hem de ser signes visibles d'una realitat invisible. Arribem als altres per Jesús i per l'Església. Cal ajudar a transformar el cor. Cal una actitud humil i sabent que la pobresa forma part de la Creu. Cal que l'Església canviï el seu rostre

En la segona trobada, la ponent fou Victòria Molins, es continuà la reflexió sobre els dos primers capítols d'Evangelium Gaudium,, i és feu a partir de 5 paraules.

Paraules:

1. Primerejar (encapçalar): Jesús va ser en anar a l'encontre i per tant cal que nosaltres ho fem també. Cal atreure. Cal misericòrdia, anar a les fronteres i les cruïlles. El protagonista és el pobre.
2. Involucrar-se: Fer els gestos que va tenir Jesús i que el Papa mira de fer. Hem de ser humils i assumir aquesta vida senzilla. Arriscar-nos i no buscar les seguretats.
3. Acompanyar: Tenir paciència amb els processos i obrir les portes. Compartir l'Eucaristia.
4. Fructificar: Estar atent a com creixen. Cal que les persones fruitin, encara que sigui d'una manera imperfecta. L'optimisme i l'alegria donen raó a la nostra esperança. Hem de centrar-nos en l'harmonia en tots els termes i l'equilibri.
5. Festejar: cal festejar cada victòria. L'Eucaristia és una festa on hi entra tot el que porta tothom a les seves espatlles i compartim amb joia. Hem d'estimar com ell ens va estimar.

Pastoral pels marginats

Els quatre NO

1. No a una economia de l'exclusió.
2. No a la nova idolatria del diner.
3. No a un diner que governa en lloc de servir.
4. No a la desigualtat que genera violència.

Alguns dels comentaris que es feren en el debat foren : És preferible una Església accidentada que malalta. Cal que trontollin les nostres seguretats, especialment quan parlem amb els exclosos ja que ells ens fan trontollar la nostra moral tradicional. Cal

que els acompanyem. Els exclosos provoquen sentiments de que ens donen molt (bondat, valentia a la vida,...). Cal que els grups, les comunitats parroquials i tota l'Església facin xarxa per tal de fer gestos i canviar el paradigma en el que ens trobem. Aquest pontificat fa una "gota malaia" que a la llarga repercutirà, si no hi ha un cisma. Es provocaran canvis estructurals forts i obrir-nos, amb il·lusió a un canvi d'organització on prevalgui l'Evangelí i Jesús. Cal acompanyar els "patiments". Cal convèncer i atreure sense imposició.

En la darrera trobada, es reflexionà sobre el quart capítol de Evangelium Gaudium. Es destacaren 4 punts:

1. El querigma i la confessió de la Fe van units al compromís social.
2. No cal buscar la beneficència, si no la inclusió social.
3. En el poble de Déu ha d'haver un lloc privilegiat pels pobres.
4. Justícia i dignitat porten a la reforma de l'economia.

Algunes de les idees que sorgiren el debat foren : Després de la caiguda del mur, de Berlín, l'economia lliberal i de mercat s'han quedat sense model alternatiu. Als anys 80 va créixer l'economia de l'especulació que darrerament ha entrat en crisi. Arran d'això la separació entre rics i pobres ha augmentat la diferència. El Papa crida a un tipus de Fe unit al compromís on l'Evangelització està lligat a la promoció humana. No és proselitisme, és portar el cor dels homes el cor de Déu, és donar afecte, tendresa i acompanyar en la creu. Parlem poc a Déu i tenim vergonya dins de la nostra societat secular, però hi ha temps per parlar i temps per callar i cal que ens manifestem. Cal que tinguem aquesta preocupació dins la nostra societat secular.

Hem de convidar a tothom. Ens hem de plantejar si les nostres litúrgies i comunitats s'obren als "altres" (els "pobres" de Sud-americà estan a les misses mentre que aquí estan fora).

La Doctrina social de l'Església ha anat evolucionant, des de Lleó XVI on es promovia d'estalvi per la seva pròpia seguretat, a Joan XXIII i Joan Pau II on es relativitza la propietat privada per posar-la al bé comú i arribant al Papa Francesc on la propietat té una funció social i només es justifica per a fer-la créixer pels altres i retornar-la a tothom. Jesús es va fer pobre.

Les preguntes que es feren per continuar reflexionat i portar-les a terme en les nostres accions foren:

Per posar-ho en pràctica com a creients, com ho traduïm?, com ho vivim?, com es manifesta políticament i educacionalment? Tenim l'exigència de l'Evangelí i hem de treballar per una societat nova on tots som cridats a participar.

Jesús es va fer pobre. Hem de considerar a l'altre, no hi ha un nosaltres i un ells, tots som un. Vingui qui vingui no ha de tornar.

Salvador Busquets, nou director de Càritas Barcelona Juliol 2014

El cardenal arquebisbe de Barcelona, Lluís Martínez Sistach, ha nomenat Salvador Busquets com a nou director de Càritas Diocesana de Barcelona. Busquets va ser durant 17 anys director d'Arrels i actualment coordinava les entitats de la Companyia de Jesús a Catalunya.

Segons ha informat la diòcesi barcelonina en un comunicat, Busquets, de 56 anys, substituirà Jordi Roglá i ocuparà el càrrec durant quatre anys, "tal com preveuen els estatuts".

És llicenciat en Ciències Econòmiques i Empresarials, i ha desenvolupat la seva trajectòria en l'empresa privada fins al 1995, any en què es va incorporar a Arrels Fundació; ha estat membre de diferents plataformes relacionades amb la pobresa i l'exclusió.

Medalla d'Or al Mèrit Cívic, a títol pòstum, a Matilde Ripoll Sánchez

L'Alcalde de Barcelona ha lliurat la Medalla d'Or al Mèrit Cívic, a títol pòstum, a Matilde Ripoll Sánchez el passat dijous 18 de setembre, al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona.

Matilde Ripoll (1928-2013), fundadora de l'entitat benèfica l'Hora de Déu, va destacar pel seu treball a favor de les persones més vulnerables i en situació de pobresa.

La senyora Matilde Ripoll en una entrevista, manifestava: “. . . sempre he cregut que les persones hem vingut al món a realitzar alguna cosa més que treballar, casar-nos i tenir fills. Hem de viure per alguna cosa; a més dels nostres ens necessiten els altres. Tots podem enriquir-nos a través de l'altre. Posseïm un gran cabdal d'energia que podem canalitzar ajudant. . .”

Resumen del mensaje del Santo Padre Francisco al 1r Congreso Ibérico de Pastoral Penitenciaria

A todas las personas detenidas en los centros penitenciarios de Portugal

Que son objeto de especial desvelo por parte de la Iglesia en estós días, durante los cuales agentes i coordinadores de Pastoral Penitenciaria estan reunidos, en Fátima, en un Congreso Ibérico, reflexionando sobre como «dignificar a la persona presa», el Papa Francisco desea hacerles llegar un saludo cordial, invitando a cada persona reclusa a mantener viva la esperanza que nace de la presencia del amor de Dios en su vida i en la vida de los suyos: que el Señor Jesús, que nos revelo el amor misericordioso y paterno de Dios, os llene de consuelo, valor y confianza, con la certeza firme de que, incluso en la presente situación, podéis conservar la alegría interior de ser profundamente amados por Dios.

Los presos son personas humanas que, a pesar de su delito, merecen ser tratadas con respeto y dignidad. Es el propio Cristo quien nos lo recuerda al pedir ser amado i servido en los hermanos que padecen cualquier tipo de sufrimiento: hambrientos, sedientos, extranjeros, desnudos, enfermos, encarcelados. Lo que se haga con cada uno de ellos, se hace con el propio Cristo (cf. Mt 25, 31-46). Por eso, en la presente ocasión, el Sucesor de Pedro envía una palabra de aliento a los participantes en el citado Congreso, que hace extensiva a todos los promotores i agentes de Pastoral Penitenciaria de la Península Ibérica, expresándoles su satisfacción por la acción desinteresada, fraternal y silenciosa que realizan en beneficio de las personas que cumplen penas judiciales, procurando asistirles en la dolorosa situación en la que se encuentran, ocupándose de sus familias i ayudándolas a reintegrarse en la sociedad con la cabeza alta y con la tranquilidad de una conciencia decididamente orientada hacia los verdaderos ideales de la vida civil.

Pastoral Penitenciària

Esta actividad pastoral es, pues, un verdadero servicio que la Iglesia presta a la sociedad y que el Estado ha de favorecer con vistas al bien común. Debería resultar claro para todos que una sociedad digna de la persona no se edifica sobre la destrucción, la represión i la discriminació de esta. En la lucha por la vida, que a veces asume formas inhumanas y crueles, son numerosos los «vencidos» que quedan, inexorablemente, marginados. Entre ellos, el Papa Francisco no puede dejar de pensar en los reclusos, y lanza un llamamiento a los responsables de los Estados para que se haga de los centros penitenciarios unos lugares de redención y de educación que tengan como objetivo la reinserción social del preso, animándolo a emprender el camino del arrepentimiento personal y estimulándolo a adherirse con mayor convicción a los valores de la reconciliación,

de la justicia y de la paz.

Mientras asegura su cercanía espiritual con la certeza de su oración, el Santo Padre invoca sobre todos la intercesión maternal de Nuestra Señora de Fátima y os imparte, como prenda de serenidad y de paz en el Señor, la bendición apostólica.

*Ciudad del Vaticano, 2
de mayo de 2014.
Cardenal Pietro Parolin*

Pregària

Víctima

*Dolor, odi, impotència, ràbia, rancor,
desconfiança, venjança, por, inseguretat.
Tot em ve al cap quan recordo
aquell amarg moment. Senyor! tu saps
quant em costa portar a la ment aquest instant
carregat de violència i sang. Allibereu-me'n ,
renta'm el cor i fes-me fort.*

*Eborra'm tot sentiment negatiu i Feu- me'l viure ple de
amor, perdó, misericòrdia, confiança, alegria, pau, lliber-
tat*

*Ajudeu-me, Senyor, a entendre al meu agressor per
poder perdonar i alliberar-me de tants
malsons.*

*Senyor, dóna'm forces per alliberar la meua
consciència de pors i complexos i ser així*

*instrument de la vostra pau i perdó, encara
que els que m'envolten em prenguin per
ximple i no m'entenguin.*

*Lliure'm de
l'odi al meu agressor.
Beneeix-lo amb la teva pau,
perquè els dos
puguem pregar teva
pregària: Pare
perdoneu per
que puguem
perdonar!*

Agenda

OCTUBRE 2014

- 4.- XX Jornada de Pastoral Penitenciària de Catalunya a Vic o Sant Feliu.
- 13.- Consell de capellans a les 11h al SEPAP (Rivadeneyra, 6, 8a) i Consell Permanent a les 19.30h al SEPAP (Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau) .
- 16.- Plataforma d'entitats cristianes amb la immigració. De 16 a 17,30h a la seu de Justícia i Pau.
- 18.- IV Jornada d'entitats socials d'Església de 9,30 a 13,45 del matí al Centre d'acollida de Sant Joan de Déu del carrer Hort de la Vila nº46.
- 25.- Secretariat de Marginació. CEP (Rivadeneyra, 6, 8a) de 10 a 12h.

NOVEMBRE 2014:

- 8.- Trobada d'inici de curs dels voluntaris del SEPAP de Barcelona (Seminari de Barcelona, de 9:30 a 13:30).
- 22.- Curs de 4 hores d'iniciació per a nous voluntaris del SEPAP al SEPAP ((Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau) a les 9.30h
- 20.- Plataforma d'entitats cristianes amb la immigració. De 16 a 17,30h a la seu de la Delegació de Pastoral Social ((Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau).

DESEMBRE 2014:

- 1.-Reunió del Consell de Capellans i Consell Permanent a les 19.30h al SEPAP ((Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau) i sopar de germanor.
- 18.- Plataforma d'entitats cristianes amb la immigració. De 16 a 17,30h a la seu de la Delegació de Pastoral Social.

Aquest calendari és provisional. Falten dades que us comunicarem oportunament.

L'AIXECA'T EN PDF

Per tots aquells que vulgueu rebre el nostre butlletí via e-mail, ens podeu fer arribar un correu electrònic a la nostra adreça i us el farem arribar:delpassocial@yahoo.es

SUMARI

- Caminem junts en la diversitat. (p. 2,3)
- Plataforma d'entitats cristianes amb els immigrants (p. 4)
- Pastoral gitana (p.5)
- Secretariat pels marginats (p. 6-8)
- Delegació de pastoral social (p. 9)
- Pastoral Penitenciària (p. 10,11)
- Agenda primer trimestre curs 2014-15 (p.12)

web de "Caminem Junts en la diversitat":
<http://www.caminemjunts.com/>

Nou web de la Delegació de Pastoral Social

Delegació diocesana de
Pastoral social

www.pastoralsocial.cat